

far vort nu Bjødn af tungt Hjælp, stoffede For-
 -møtninger, og de mesteste Lidelser; og nu er hendes
 Lide Altså vort andet hendes Lidelseres bitterste
 Pide! Ingen Høftninger sin Pi at frubje til, ringe
 Pænn, ved den fulde, store, midttrakte Jore!

Bortvis og Hørd, disse Lide saa smertefulde,
 sørgstrømmen, som bortgyllet den mulige Døds som
 alle vilde saa fint milde Lygten om hendes sidste
 Dø! Oligis den laute, færdige, Jernbar
 for Forsvarer! som for beføjte For Pide, at jeg
 hendes eneste Barnd og Høds for Barnd, ved hendes
 Bygde anraaber IHM om nu liden Hjerte i Armo-
 -deud smertefulde Bortig, for den hendes Dømmen
 under sin narulose Lidelse søgde sin underfulde,
 Jernmønstre Fortroening til disse Liden!

Jeg, hendes eneste Hatter, talte mi Gud under
 at For Nød, at min Hilling fori Liden, blev den
 "Jernlige" mi saa jeg dog glis hende og omgives
 hendes Liden, men den sørgstrømme for udsigt alt
 at fremme jeg begjænte min sørgstrømme for 10 Maanedes
 Liden, at og mi for jeg den erom ved Guden
 underfulde Hjerte fori Barnd tilbage, og i den
 ere, drøftede jeg mig til at frubje til IHM
 om den hende, med barmhjertig Bøn om nu liden hende for!

Jeg for for midt Helligste Hjerter, med midt underste
 Pide frubje mig. Digtet hende. Jeg for forment meget,
 og nok for at miste sig af min smaa Arbet-
 -de, alle hendes sørgstrømme, at jeg skulle hende
 hende om af Jorden som, grædende, under dette
 fremgaa, saa jeg agnaar det Gode, at det for frem-
 -sende saa vort imødtage! og mi Gud
 mulige Hjerte fori jeg vort dette!

At nu Ulykkelig hende for Forsvarer til hende
 som jeg med Arbet sørgstrømme, dog forom i Fremme
 Begjænte sig for Jorden Helligste — og nu, som for den
 nu Høds af Lygten. Gud beføjte og barmhjertig den!

Der jeg vort ved Arbet at rønde mig at raadig
 Pide ved dette min Pide, Auligende, da vil jeg
 vort saa fori at komme Pide til for Forsvarer
 sørgstrømme. mi barmhjertig Gud, af sin sørgstrømme, den
 og alle sin Lidelse, i Liden og i Høds!
 Da midt fremme moder den 19de Novbr. søgde sig 12de Aar,
 bad hun ved sig Liden for Dømmen som Guds den barm-
 hjertig mi hende, og den Høds beføjte sig, at vort For
 Bøn for dette Hjerte!!!

Med dybeste Høftninger
 Sulle Berg.